

ABSTRAKT

Cílem mé práce je porozumět jevu Schizofrenie, kterým někteří z obyvatel mostecké krajiny nazývají svůj osobní rozkol, způsobený životem v tamějším specifickém sociálním světě. Vycházím zde z předpokladu obecné teorie praxe, že historie je něčím, co sami lidé vytváří pod silným tlakem systému, v kterém se pohybují. Práce je prvním pokusem o uspořádání mého pětiletého etnografického výzkumu v obci Strupčice, která měla být podle socialistických plánů vytěžena, ale díky právním změnám po roce 1989 zůstala zachována; ovšem zaříznutá mezi dva velkokapacitní lomy a povrchovou výsypku. První ze dvou hlavních kapitol je zaměřena na odhalování traumatické povahy mostecké krajiny. V druhé hlavní kapitole ukazují kvality, které pocházejí díky agency tamějších obyvatel, vtělené do takzvaných společenských akcí, s kterými ve spolupráci se společenskovědními teoretiky a jejich koncepty zacházím např. jako se sociálními dramaty (Victor Turner), performancemi (Richard Schechner), či rituály jako časoprostory, kde opravdové emoce a konstruovaná relita může přecházet do každodenního života (Edward Schieffelin).